

Libris

Respect pentru oameni

Pentru Petrică, iepurașul meu cu ochii roșii

O poveste de Sînziana Popescu
Ilustrații de Iulia Ignat

pan
da

Habar n-am cum sunt părinții voștri, dar am să încep acest post pe blogul meu prin a vă spune că ai mei sunt grozavi. Pentru ei am fost mereu centrul universului. Îmi cumpără cele mai *tari* jocuri, mă ajută la lecții, mă însoțesc la locurile de joacă și au grijă ca vacanțele mele să fie unele de neuitat. Dar cel mai important lucru e că mă ascultă mereu cu atâta atenție încât, uneori, ajung să-mi ghicească cele mai tainice dorințe. Și e super. Nu credeți?

Libria

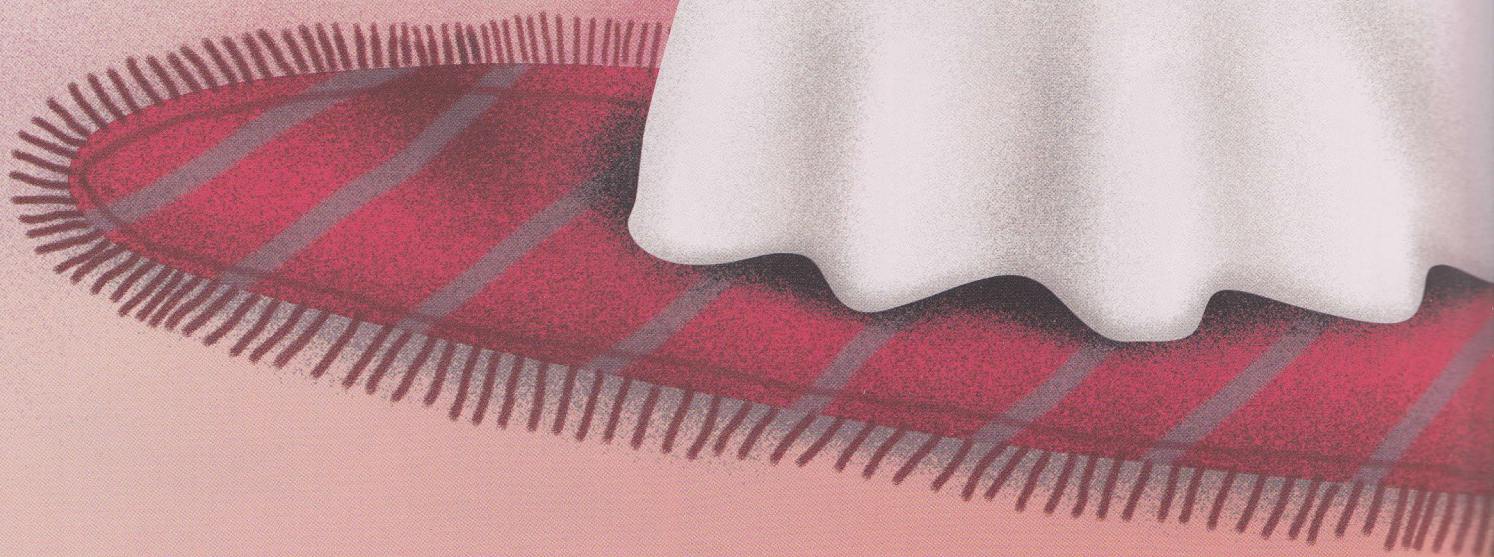
Respect pentru cărți și cititori

libris

Ei bine, acesta a fost și motivul pentru care, odată, în ziua în care am împlinit șase ani, am primit un cadou fantastic: părinții m-au ajutat să îmi fac un nou prieten!

Îmi amintesc că atunci mi-au dat o cutie ciudată, plină de găuri. Am luat-o în brațe convins că e ceva minunat. La început însă m-am speriat puțin, pentru că, atunci când am pus-o pe genunchi, cutia s-a mișcat. Inima a început să-mi bată cu putere și am ridicat ușurel capacul. Doar ca să trag cu ochiul. Atât. Dar în următoarea secundă capacul mi-a căzut din mână și... am încremenit de uimire!

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

— Ți place? m-a întrebat mama.

— Îhî, am răspuns gâtuit de emoție.

Res — Șicui nu i-ar fi plăcut? Din cutia aceea mă privea cea mai frumoasă creatură de pe fața pământului! Un iepuraș alb ca zăpada, cu niște ochișori roșii, strălucitori, ca două rubine.

— Ești sigur că nu-ți doreai alt animăluț? m-a întrebat tata.

— Nu, e cel mai *cool* cadou din viața mea! am spus.

Vă mulțumesc, sunteți grozavi!

— Mă bucur că am nimerit-o, a adăugat mama. Am ezitat între un câine și... dumnealui. Dar știam că îți plac mult iepurii.

